

عن عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:

﴿لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي طَلَبِ الْعِلْمِ لَطَلَبُوهُ وَ لَوْ بِسَفْكِ الْمُهْجِ وَ خَوْضِ اللَّجَجِ﴾

الكافي، جلد ۱، صفحه ۳۵

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی، وظایفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

تفاوت نعت، خبر، حال

شناسنامه مطلب	
e-n-56	کد مطلب
علم نحو/تفاوت خبر، نعت و حال	موضوع
معانی/اطلاق و تقييد	موضوع مرتبط
علمی/ادبیات عربی/نحو/تحقیقی پژوهشی/البهجة المرضية/تبیین	رده
خبر، نعت، حال، غرض تقييد به نعت، غرض تقييد به حال	برچسب
	توضیحات

پایگاه ترکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی **نُمو**

nomov.ir

خبر و صفت و حال در حقیقت شیء واحد هستند. لکن فرق آن‌ها در اغراضشان می‌باشد؛ زیرا که غرض در خبر، ثبوت خبر برای مبتدأ است در وقتی که مخاطب جاهل به ثبوت باشد. و غرض در صفت، توضیح و تخصیص و امثال آن است، در وقتی که مخاطب عالم به ثبوت حکم عامل برای موصوف باشد. و غرض از حال مقید کردن عامل است به حال. مثلاً در «صَرَبْتُ زیداً قائماً»، اگر «قائماً» حال از فاعل باشد «ضرب» در حال قیام متکلم بر «زید» وارد شده و اگر «قائماً» حال از مفعول به باشد «ضرب» از متکلم در حال قیام «زید» واقع شده است. به عبارت دیگر غرض از حال بیان هیأت فاعل یا مفعول در وقت به وجود آمدن عامل است. حاصل آن که «قائم» در «زید قائم» و «زید القائم حاضر» و «زید حَضَرَ قائماً» شیء واحدی است (یعنی از حیث ثبوت «قیام» برای «زید» ثابت است)، و فرق این سه مثال به اعتبار اغراض آن‌هاست، زیرا که غرض در مثال اول اعلام به ثبوت قیام برای «زید» و در مثال دوم غرض از لفظ «القائم» توضیح «زید» پس از علم به ثبوت قیام برای «زید» و در مثال سوم نیز غرض از به کار بردن لفظ «قائماً» تقیید «حاضر شدن» به قیام است. به عبارت دیگر غرض، بیان هیأت «زید» در وقت حاضر شدن است.^۱